

8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy stwierdziła, iż transakcja będzie miała bezpośredni i niekorzystny wpływ na skuteczną konkurencję w sześciu odnośnych państwach lub w EOG;
9. Zarzut dziewiąty dotyczy tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy oddaliła twierdzenia stron, że transakcja przyspieszy wprowadzenie testu Galleri na rynek w EOG o co najmniej pięć lat i uratuje życie tysiącom osób oraz że internalizacja marży spółki Illumina przy sprzedaży systemów NGS spółce GRAIL wyeliminuje podwójną marżę i doprowadzi do znacznych oszczędności dla krajowych systemów opieki zdrowotnej i podatników w państwach członkowskich poprzez obniżenie kosztów leczenia nowotworów. Wbrew twierdzeniom Komisji wszystkie korzyści wynikające z transakcji wiązałyby się z połączeniem, byłyby możliwe do sprawdzenia i przyniosłyby korzyści konsumentom;
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy odrzuciła przedstawiony przez spółkę Illumina kompleksowy pakiet środków zaradczych, który obejmował nie tylko ofertę, ale także zobowiązanie do udzielenia licencji, zobowiązanie do zrzeczenia się prawa do egzekwowania nakazów oraz zobowiązanie do newszczymania sporów patentowych, które to środki ułatwiłyby konkurentom spółki Illumina wejście na rynek wyższego szczebla i ekspansję.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2022 r. – Nutmark/Komisja

(Sprawa T-714/22)

(2023/C 24/82)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Nutmark Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vidal Matos i F. Lança Martins)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie programu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonej przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM) – System III (notyfikowanej jako dokument nr C(2020) 8550) (Dz.U. 2022, L 217, s. 49) strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy, dotyczy naruszenia prawa poprzez błędne określenie systemu odniesienia z naruszeniem art. 4 ust. 2 TUE oraz art. 107 ust. 1 i art. 263 TFUE.

Zarzut drugi, dotyczy naruszenia prawa polegającego na braku wykazania, że System III Zona Franca da Madeira (strefy wolnego handlu Madery) stanowi odstępstwo od podatkowego systemu odniesienia, który wprowadza różnicowanie pomiędzy podmiotami gospodarczymi znajdującymi się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, z naruszeniem art. 107 ust. 1 TFUE.

Zarzut trzeci, dotyczy naruszenia prawa jakiego Komisja dopuściła się w ramach oceny spełnienia istotnych wymogów prawidłowego wdrożenia Systemu III Zona Franca da Madeira (strefy wolnego handlu Madery), ponieważ Republika Portugalska przyjęła w tym celu kryteria zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE.

Zarzut czwarty, dotyczy naruszenia prawa polegającego na naruszeniu zasad pewności prawa i bezpieczeństwa prawnego chronionych art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE.

Zarzut piąty, dotyczy naruszenia prawa do własności prywatnej chronionego w art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do Europejskiej konwencji praw człowieka.
